

Time Out!

Tendenser er en institusjon på kunsthåndverkfeltet i Norden. Siden begynnelsen av 1970- tallet har denne utstillingen på Galleri F15 satt fokus på det som rører seg innen samtidskunsthåndverket. Som kurator for Tendenser 2012, er jeg klar over at også denne utstillingen vil bli tolket i lys av forgåene og etterfølgende mønstringer, men jeg drister meg likevel til å be om en time-out!

I ulike lagidretter kan et lag be om time-out, en kort pause i spillet, for å fastlegge ny strategi eller for å inspirer moralen. Time-out blir ofte benyttet i strategisk avgjørende øyeblikk når kampen står og vipper. Men time-out har også blitt et begrep innenfor andre felt. I dagens barneoppdragelse er det blitt populært å benytte seg av dette middelet. Time-out går ut på å plassere et barn et bestemt sted en kort stund for å hindre at en konflikt blir verre, for å få slutt på en aggressiv eller uønsket handling, og gi rom for en puste- og tenkepause.

Når jeg har valgt Time-Out! Som tittel på årets Tendenser-utstilling, så er det for å signalisere et behov for en pause. Først og fremst ønsker jeg å ta en pause fra debatten rundt kunsthåndverket og hva det bør være og ikke være. Går vi tilbake til de første Tendenser-utstillingene og sammenlikner med de som har vært i senere år, så er det tydelig at kunsthåndverket har forandret seg enormt. Både i form og funksjon, størrelse og innhold. Forandringer som innebærer at grensene mellom kunsthåndverk og billedkunst er blitt stadig mer flytende. Det mener i alle fall noen. Selv er jeg ikke så opptatt av slike diskusjoner. Jeg er opptatt at det lages god kunst, enten det er kunsthåndverk eller billedkunst. Derfor er årets Tendenser ikke et innlegg i debatten om hvor grensene går mellom kunsthåndverk og billedkunst. Jeg ønsker en time-out for å gi rom for fordypelse i materialene istedenfor – bortenfor taktiske spilleregler, smarte strategier og diskusjoner som sjelden fører noen sted hen. Dette er selvsagt til en viss grad ønsketenkning, så også derfor kun en time-out. En mulighet til å stoppe opp, trekke pusten og gå inn i det rommet som hvert enkelt material, glass, tre, keramikk, tekstil og metall, åpner for – uten å bry seg om all støyen utenfor.

Jeg har valgt å fokusere på kunst fra to land: Norge og Finland. Det betyr ikke at det nødvendigvis lages bedre kunst her sammenlignet med i de andre nordiske landene. Men avgrensingen gjør det mulig å få en grundigere følelse av og innsikt i den materialbevisstheten som gjør seg gjeldende i de to land, med de forskjellige og likheter som måtte finnes.

Heidi Bjørgan